

re have, at der sker noget. Altså en postuleret modsætning mellem målsætning og tidsplaner og konkret handling. Og et øjeblik efter roser ministeren sig af at have deltaget i en international konference, hvor man har lavet målsætninger. Jamen betyder det så, at det er miljøministerens opfattelse, at den konference ingen handling skaber, fordi man sad og lavede målsætninger? Det er jo det, der logisk må udledes.

Jeg tror faktisk, at det er sådan, som det også er ude i erhvervslivet, at man kan konstatere, at der er en sammenhæng mellem målsætninger og handling: når man forpligter sig på et bestemt mål på et bestemt tidspunkt, er det inspirerende og igangsættende i forhold til handlingen. Men det synes ministeren altså ikke, nu vil han bare lave en vejledning, og så må vi se, hvad der sker. Hvad hvis den vejledning ikke bliver fulgt? Hvad skal private forbrugere gøre? Hvordan vil ministeren sætte dem i stand til at handle mere bæredygtigt og ansvarligt?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1692

21) Til miljøministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvorfor vil ministeren udforme regler for at kompensere specielt landbruget for at skulle overholde kommende miljøregler og hensyntagen til naturen, har ministeren tilsvarende planer for kompensation til industri og almindelige borgere, og hvorfor har ministeren kun inddraget landbruget og ikke de grønne organisationer i det udvalg, som skal udforme de konkrete regler?«

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Den 3. april 2002 offentliggjorde jeg et kommissorium for en arbejdsgruppe om rådighedsindskrænkning af arealanvendelsen på landbrugsjendomme, som regeringen og landbruget har besluttet at nedsætte.

Det fremgår af kommissoriet, at arbejdsgruppen skal opstille kriterier for, hvornår fremtidige reguleringer, der medfører rådighedsindskrænkning af arealanvendelsen på landbrugsjendomme, skal udløse økonomisk kompensation. Analysen af behovet for økonomisk kompensation er afgrænset til arealanvendelsen, og jeg har derfor ikke har fundet det relevant at

brede analysen længere ud end til landbrugsjendomme.

Arbejdsgruppen skal lave et teknisk oplæg som grundlag for en videre politisk drøftelse, og jeg har derfor valgt at nedsætte en snæver arbejdsgruppe.

Kl. 16.45

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil bare konstatere, at fra at svare udenom er ministeren nu begyndt at bruge en taktik med bare at blive siddende, når der er stillet uhyre relevante spørgsmål, fuldstændig uden at prøve at svare. Det synes jeg er interessant og også lidt bemærkelsesværdigt i forhold til, hvordan Folketingets forretningsorden og ministeransvar og sådan noget er.

Men nu får jeg så at vide omkring det her udvalg, at det kun er omkring arealanvendelsen. Hvorfor er det kun det? Hvorfor er der et specielt erhverv, som skal have kompensation for at overholde landets miljøregler? Hvorfor skal industrien ikke, hvis der kommer skærpede miljøkrav et eller andet sted, have kompensation for at overholde det? Hvorfor skal husholdningerne ikke have kompensation for merarbejdet ved at kildesortere affald? Hvorfor er det kun landbruget, der skal have kompensation?

Næste spørgsmål er: Hvis man så tager præmissen, at det skal landbruget åbenbart have under denne her regering, hvorfor er det så kun landbruget, der skal være med til at lave reglerne? Det er da en højst besynderlig fremgangsmåde, at et bestemt erhverv alene skal indgå i forhandlinger om, hvordan det samme erhverv skal have kompensationer for at overholde landets love. Det er så besynderligt et synspunkt, at jeg vil håbe, at miljøministeren ikke bliver siddende her, men kan forklare lidt nøjere, hvad filosofien er.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil godt spørge miljøministeren, om han er klar over, at vi nu er ved at indføre et nyt princip i den danske miljøpolitik, nemlig princippet om at forurenere betales. Det må være nyt. Jo mere man forurenere, jo større gaver skal man have af den nye miljøminister.

Jeg vil gerne høre, om det er noget, miljøministeren har planer om at give til andre end bønderne, for det her er jo bare ét eksempel på, hvor mange milde gaver der nu kommer til at regne ned over bønderne fra den nye regering, og hvor mange færre miljøkrav der skal stilles til land-